

ENTREVISTA: ESTHER COMAS

Professora de Llengua catalana i literatura al Narcís Oller des del curs 1992-93

Què et va inspirar a ser professora?

En això soc una mica determinista. La meva mare era mestra i, a més, a casa sempre vaig veure els meus pares llegint: llibres, el diari... D'aquí a interessar-me per la llengua i la literatura i per l'ensenyament hi va un pas molt petit.

Durant quants anys has treballat de professora? I al Narcís Oller?

Doncs han estat trenta-cinc cursos de professora, els cinc primers al Vidal i Barraquer de Tarragona, cursos que recordo molt bé: la primera feina, alguns alumnes més grans que jo (feia una part de l'horari nocturn), la il·lusió i l'empenta dels inicis, companys que van arribar a ser amics i que encara conservo... I els trenta cursos restants al Narcís Oller. Què en puc dir? El considero com casa meva i, si hi sumem els dos cursos -3r de BUP i COU- que hi vaig fer com a alumna, a l'estimat edifici de la Plaça dels Quarters, amb alguns dels mítics professors que hi eren des de la seva fundació, ja en serien trenta-dos: més de mitja vida!

Hi ha algun curs que recordis més especial que els altres?

Recordo com el més diferent el 2001-02, en què vaig estar elaborant el llibre de la història de l'Institut, que es va publicar pel 50è aniversari. En la recerca d'informació m'hi van ajudar un grupet de professors i els alumnes de Periodisme de 1r de batxillerat; va ser força absorbent, laboriós i intens, però el resultat ens va donar moltes satisfaccions. De tota manera, tots els cursos tenen alguna cosa o altra d'especial, sempre hi ha un moment que rius amb els alumnes, que et sorpren la seva espontaneïtat, o que et meravella la seva intel·ligència i sensibilitat. Potser això ha estat més fàcil amb els alumnes més grans o en matèries com el Periodisme, que he esmentat abans –recordo els anys de la revista Tres quarts de 15-, o la Literatura universal, que he tingut la gran sort d'impartir en els darrers onze anys.

Alguna anècdota que ens vulguis explicar?

Quan es va jubilar el professor de filosofia Martí Pineda, encarregat també de la biblioteca, se'm va traspassar aquesta tasca. He estat uns anys, doncs, tutora tècnica de la biblioteca del Narcís Oller, una de les més antigues i amb més registres dels centres escolars catalans (superem els 12000). L'anècdota seria que, malauradament, des de la pandèmia la biblioteca no ha funcionat com a tal, ja que s'ha convertit en dues aules, així que es pot ben dir que he estat l'encarregada d'una biblioteca en potència, és a dir, virtual.

Tens plans fora de l'institut?

Malament si no, però tot al seu temps. A poc a poc m'aniré organitzant, això almenys és el que em diuen tots els companys que ja s'han jubilat. És important la gestió del temps lliure, que de sobte augmentarà de manera que sembla difícil d'imaginar, i també la gestió dels records: què conserves i què no de tot el material acumulat al llarg dels anys per exemple, una cosa en què no es pensa quan estàs treballant. De moment, el pla més immediat és el de deshabituar-me del calendari escolar; potser costarà una mica al començament, tenint en compte que és l'únic que he conegut en tota la meua vida, sense ni un sol curs d'interrupció, des de poc després de néixer (la meua mare em portava amb ella a l'escola rural on feia de mestra) fins a l'actualitat: escola - institut com a alumna - universitat - institut com a professora. Veurem el proper 1 de setembre!

Per acabar, quin consell vols transmetre als teus alumnes...

No crec gaire en l'eficàcia dels consells. El que sí que puc dir és el que m'agradaria: que s'impliquessin en l'ús habitual del català en diferents àmbits de la seva vida i també, des d'una perspectiva més general, que els alumnes aprenguessin pel gust d'aprendre, que s'adonessin que absolutament tot el coneixement ens pot ajudar a formar-nos com a persones i que mostressin interès i respecte per la llengua i la literatura com a part fonamental de l'evolució humana. Però vaja, tot això no s'adiu gaire amb els nous temps i no és pas culpa dels adolescents, sinó del tarannà i models que transmet la societat, amb l'ajut inestimable del desori curricular proposat i perpetrat des del Departament d'Educació.

**Moltes gràcies per atendre'ns,
per dedicar-nos aquestes paraules.**

**Us desitgem que tingueu una
gran jubilació,
plena de salut i felicitat!**

Gràcies per tota la feina

